

which is inadmissible as scientific and especially practical medical business is an exact science requiring exact definitions and notions.

The Institute for Safe Medication Practices (ISMP), established in 1975 in the USA, is the world nonprofit organization devoted entirely to medication error prevention and safe medication use. ISMP represents over 40 years of experience in helping healthcare practitioners keep patients safe, and continues to lead efforts to improve the medication use process. ISMP is also responsible for reviewing all medication error reports submitted by healthcare facilities. Each year, ISMP's national Medication Errors Reporting Program (MERP), receives hundreds of error reports from healthcare professionals. ISMP compiled the list of abbreviations, symbols, and dose designations as being frequently misinterpreted and involved in harmful medication errors. They should NEVER be used when communicating medical information. This list consists of symbols or abbreviations, intended meanings, misinterpretations and corrections. This includes internal communication, telephone/verbal prescriptions, computer-generated labels, labels for drug storage and indications, medication administration records, case reports, case histories, pharmacological instructions.

Other initiatives of ISMP include publishing newsletters for healthcare professionals and consumers, presenting educational programs on current medication use issues, offering posters, videos, brochures, manuals and other resources for patients, further developing the list of potentially dangerous abbreviations, providing consulting services. For this purpose ISMP collaborates with a wide variety of partners all over the world - healthcare practitioners, legislative and regulatory bodies, healthcare institutions, consumers, healthcare professional organizations, regulatory and accrediting agencies, employer and insurer groups, and the pharmaceutical industry. Medical professionals should be especially selective and careful in using abbreviations as they can be not only misleading and confusing, but unsafe considering human health and patient's life.

Zapotochna L.I.

PREPOSITIONS AND PREPOSITIONAL PHRASES USED IN ENGLISH PROFESSIONAL ARTICLES OF CARDIOLOGY

*Department of Foreign Languages,
Higher state educational establishment of Ukraine
«Bukovinian State Medical University»*

English language is widely used in the professional language of doctors all over the world. Today, all the most influential medical journals are written in English, it has become the dominant language in medical communication. The correct use of medical terminology, the ability of applying various grammar constructions, prepositions and prepositional phrases makes it possible for doctors to enrich and share their knowledge and experience. While writing medical articles many scientists may face some difficulties choosing an appropriate preposition or prepositional phrase in English medical terminology. There are more than 100 prepositions in the English language; most of them are constantly used by medical professionals while writing articles in medical journals or during conferences and congresses.

The basis for research served a corpus of medical articles in cardiology published in journals and on the internet, which helped to analyze the prepositions and prepositional phrases often used in the professional language of cardiologists.

According to their structure the prepositions were divided into simple (basic) and complex. Simple prepositions used in the articles were: *to, of, in, with, at, for, by, as, from, over, between, on, via, without, after, beyond, towards, behind, up, upon, among, into, above, versus, along*. Complex prepositions in the cardiologic articles were: *as well as, as a result of, along with, along with, carry out, in order to, in addition to, according to, such as, due to, in comparison to, compared with, prone to, associated with, for the purpose of, superior to, for instance, care for, prior to, similar to, result in, in conclusion, depend on focus on, engage in*.

Many prepositions have multiple usage and meaning. Generally they are divided into 8 categories: time, place, direction (movement), agency, instrument (device), reason, purpose, connection and origin. In order to analyze the semantic structure and relationship between prepositions and other parts of speech, their realization in the professional medical texts we have examined the meaning of prepositions and prepositional phrases and classified them according to such semantic aspects as:

Prepositions of time: *by, on, before, during, after, for, in, at, between, within, since, until, to*.

Prepositions of place: *in, into, between, on, to, at, among, through, of, from, by near, close to, next to, beside, behind, in front of, above, below*.

Prepositions of direction and movement: *from, to over, above, along, around, across, through, into, out of, towards, away from, off, up down*.

Comparison prepositions: *such as, as...as, than*.

Prepositions of instruments, technologies and device: *by, with, on*.

Prepositions of purpose: *for, through, from, in order to*.

Prepositions of connection or possession prepositions: *of, with, in, to*.

Cause, reason prepositions: *due to, because of, from, as, for, on account of*.

On the basis of the research we can make the conclusion that prepositions *of, in, to, with, for, by, from, on, at*, as are the most frequently used in the cardiologic texts and they have occurred in several categories and expressed different meaning: *of – place, possession or connection, instrument, technologies, methods of investigation, cause, reason; in- place, location, direction, movement, connection, time; to – purpose, location, place, time; with –*

instruments, technologies, connection; on – time, place, instruments, technologies; at – time, place, direction: from – direction, movement, purpose, cause, reason, origin.

Бицко Н.І.

**ДО ПИТАННЯ ЛЕКСИЧНОГО ПАРАЛЕЛІЗМУ
(на прикладі лексичних інгредієнтів праслов'янських та латинських форм)**

Кафедра іноземних мов

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

У сучасних лексичних та етимологічних дослідженнях велику цікавість викликає питання виокремлення та аналіз праформ праслов'янської мови. Дослідники-лінгвісти виокремлюють значну кількість зазначених праформ, які базуються на цільнолексичних відповідниках («лексичних паралелях») із давньомакедонською, давньогрецькою, латинською та іншими прадавніми мовами. Отже, об'єктом нашого дослідження є лексичні інгредієнти пралатинської лексики у індоєвропейських мовах, які науковці розглядають як «особливе мовне явище». Актуальність теми дослідження зумовлена невідкладними завданнями, які сьогодні стоять перед лінгвістами щодо архаїчності мов, де провідне місце й далі продовжує посідати проблема аналізу «лексичних паралелей» як особливого мовного шару, в якому законсервовано релікти праслов'янської лексики та відбито ментальні мовні особливості у світопоглядах народів. Сьогодні це невідкладне завдання спільно намагаються розв'язати вчені-лінгвісти. Але треба зауважити, що дослідження щодо архаїчності однієї мови над іншою мають досить суперечливі аспекти. І це зрозуміло, адже не завжди легко розрізнити, що є загальним архаїзмом, а що – загальною інновацією. Незважаючи на значні успіхи в теоретико-методологічних підходах до цього проблемного питання, його вирішення ще потребує значних теоретичних розвідок і практичного дослідження.

Можливо припустити, що «лексичні паралелі» походять із загального стародавнього мовного стану, який був наслідком сумісного проживання наших пращурів – носіїв цих мов, які мешкали на суміжній загальній прабатьківщині. Визначальним аспектом виникнення праслов'янських «лексичних паралелей» вчені рахують тільки мовну інновацію, яку пов'язують із родинними зв'язками давніх індоєвропейських діалектів у латинській і слов'янській мовах. Латинська мова є однією з найдавніших мов світу. Порівняльно-історичний метод дослідження дозволив простежити мовні паралелі, існуючі між латинською мовою і рештою індоєвропейських мов. Їх спорідненість простежується при порівнянні деяких лексем, які належать до основного словникового фонду. Більш того, вищезазначені явища лексичного паралелізму зустрічаємо у певних терміносистемах. Наприклад у топонімії (назви міст) німецької мови: *Köln (Colonia), Regensburg (Reginacastra)* та ін. В англійській мові назви міст мають складову частину *-chester, -caster* або *-castle*, які походять від латинських лексем *castra* (військовий табір) або *castellum* (укріплення): *Manchester, Lancaster, Newcastle*. Деякі лексемні одиниці абсолютно тотожні з позицій фонетики, морфології та семантики як в латинській, так і в сучасній українській мові на рівні побутової лексики, а у більшому обсязі у науковій термінології будь-якої галузі науки. Вищезазначені лексичні інгредієнти латинського походження у індоєвропейських мовах можуть обґрунтувати думку щодо суміжності територій проживання носіїв мови та етнокультурних зв'язках раннього праслов'янського і пралатинського діалектів. Адже, у нашому сьогоденні латинська мова поряд з грецькою залишається базою для утворення міжнародної суспільно-політичної та наукової термінології.

Отже, лексичні паралелізи мов індоєвропейської групи діагностують становлення та еволюцію стародавніх мов у реальному просторі та часі.

Борисюк А.С.

**СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ВИНИКНЕННЯ ТА ПРОТІКАННЯ
КРИЗИ ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ**

Кафедра психології та філософії

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Поняття «професійна ідентичність» стосується тієї категорії особистостей, для яких провідною основою ідентифікації є професійна діяльність. Лише в суспільствах і в особистостях із провідною орієнтацією на професійну діяльність професійна ідентичність слугує основою і критерієм особистісного вибору в умовах кризи.

Становлення професійної ідентичності майбутнього фахівця залежить від низки суб'єктивних (внутрішньої роботи стосовно деталізації Я-концепції, що містить образ майбутньої професійної діяльності; уточнення життєвих цілей та усвідомлення сенсожиттєвих цінностей) та об'єктивних (традицій навчального закладу; існування соціальних стереотипів та норм стосовно тієї чи іншої професії; характеру вимог сучасного суспільства) факторів, які необхідно враховувати у процесі професійного навчання.

Будь-яка професійна криза – це криза ідентичності особистості, в якій об'єктивна необхідність у професійній переорієнтації вступає в конфлікт з суб'єктивною потребою у збереженні попередньої ідентичності. Кризою ідентичності називають процес, що утруднює особистісне і професійне самовизначення.

Досягнення ідентичності – це модель людей, які прийняли кризу і зобов'язали себе зробленим вибором, унаслідок чого вони самі вибирають роботу, прагнуть жити, дотримуючись сформованих для себе моральних